

چرپەى داڤىرە

که له پاسهکه دابهزین، بارانهکه خوشی کردبووه. نمم له خوشی نهو چهتره تازهیهی بۆم کړیوو، نهینهزانی چی بکا. زوو زوو نیشانی نهدام و نهیوت؛ داڤیره، تۆ جوان سهیریکه، توخوا نهمه له چهتره شکاوهکهم جوانتر نییه؟! نهوهندهمان نهمابوو بگهینه مائهوه، ههستم کرد له دوامانهوه ته پهته پی پى دئ، ناوړم دایهوه، بینیم مندانیک تۆپینکی بهدهستهوهیهو له دوامانهوه رانهکات. چهندم پى ناخوش بوو، ههراگه یشته ریکی نیمه قاچی هه نخلیسکاوه کهوته ناو قوربهکهوه. نمم به په له چهترهکهی دایه دهستم و خوی گه یانده مندانهکه، هه ئیساندهوهو پانتۆنهکهی بۆ پاککردهوه، ننجنا تۆپهکهی هه لگرتهوهو دایه دهست

مندانهکهو پىوت؛ ها هیرش گیان نهمهش تۆپهکهت، نهگه نهشرانی نازارت ههیه، با بتهین بۆ نهخوشخانه! مندانهکه سهیریکی نممی کرد و وتی: تۆ چوزانی ناوم هیرشه؟ نمم به زهرده خه نهیهک وهلامی دایهوه؛ نهها، بیرت نایه پىری به لای مالى نیوهدا تیپه پریم، بى نهوهی هیچم کردبى پالیکت پیوه نام و کهوتمه قوربهکهوهو چهترهکهم شکا.؟! هیشتا نمم قسهکهی ته واو نه کردبوو، مندانهکه به شه رمهوه تۆپهکهی وهرگرت و دوورکهوتهوه، نمم به نازیکهوه سه رنجیکی تیگرتم و وتی: به قوربان و به ساقه مهبه، له تۆوه فیری لیوووردن بووم.

سه رنوسه

وینه بهرگ: سانی بهدري